

สิ่งที่ควรรู้ **10** อย่างเกี่ยวกับ **COVID-19** และผู้มีความพิการ

จัดทำโดยองค์การช่วยเหลือเด็ก คณะทำงานผู้เชี่ยวชาญเรื่องการคำนึงถึงผู้พิการ (18 มีนาคม)

ในหลายประเทศและในระดับโลก บุคคลผู้มีความพิการพากันกล่าวว่าข้อมูลจากรัฐบาลไม่ได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบที่พวกเขาเข้าถึงได้ หรือว่ามาตรการต่างๆ ไม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อชดเชยการลดทอนลงของบริการสนับสนุนซึ่งผู้พิการเหล่านี้ต้องพึ่งพิง คณะทำงานพิเศษขององค์กรสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของผู้พิการได้ออกแถลงการณ์ฉบับหนึ่งซึ่งจะหาอ่านได้ [ที่นี่](#)

1. ความพยายามในการตอบสนองและการเตรียมสถานการณ์ฉุกเฉินทั้งสิ้นควรคำนึงถึงผู้พิการ

มันเป็นสิ่งสำคัญที่ความพยายามทั้งหลายในการควบคุมไวรัสและการจัดการกับผู้ติดเชื้อจะต้องคำนึงถึงและเข้าถึงผู้พิการด้วย การคำนึงถึงผู้พิการได้แก่ การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ **COVID-19** สำหรับผู้ใหญ่และเด็กที่พิการ นอกจากนี้ ยังรวมถึงการให้ทุกคนเข้าถึงข้อมูลและกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใหญ่และเด็กที่พิการ โดยเท่าเทียมกันกับบุคคลทั่วไป มาตรการบางอย่างจำเป็นต้องมีขึ้นเพื่อผู้พิการโดยเฉพาะ เช่น มาตรการป้องกันทางสังคม เพื่อรักษาโครงสร้างการให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องต่อผู้พิการ โปรดดูข้อมูลแนวทางปฏิบัติ IASC เกี่ยวกับการคำนึงถึงผู้พิการในการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมได้ [ที่นี่](#) แนวทางส่วนมากใช้ได้กับทุกสถานการณ์

2. ผู้มีความพิการและองค์กรตัวแทนของพวกเขาต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนในการให้ความช่วยเหลือ

ผู้มีความพิการคือผู้เชี่ยวชาญที่แท้จริงในวิธีการคำนึงถึงกลุ่มผู้มีความพิการในลักษณะต่างๆ ในเรื่องของกรอบตอบสนองความต้องการ การเตรียมความพร้อมข้อมูล และการให้บริการ การเคลื่อนไหวพิทักษ์สิทธิเกี่ยวกับการให้บริการผู้มีความพิการมีสโลแกนว่า “ไม่มีอะไรที่เกี่ยวกับเรา โดยไม่มีเราเกี่ยวข้อง” (Nothing About Us Without Us) เพื่อตอกย้ำสาระที่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่สร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมสิทธิของผู้มีความพิการจำเป็นต้องให้ผู้มีความพิการมีส่วนร่วมด้วย นี่เป็นความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงภาวะวิกฤติ ซึ่งมาตรการในการปกป้องกลุ่มผู้ถูกกีดกันหรือถูกตีตรามักจะตามไม่ทัน ดูรายชื่อขององค์กรตัวแทนในแต่ละประเทศที่เราทำงานด้วยได้ [ที่นี่](#)

3. ผู้มีความพิการเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้มีความเสี่ยงสูง

แม้ว่าความพิการเองไม่ได้ทำให้บุคคลนั้นอยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง แต่ผู้มีความพิการมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาสุขภาพที่เรื้อรังที่อาจทำให้ผลกระทบจากเชื้อไวรัสหนักขึ้น แม้จะมีข้อมูลเกี่ยวกับไวรัสโคโรนาทุกหนทุกแห่ง แต่ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องทำหากไวรัสเกิดขึ้นกับกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงยังมีอยู่น้อยมาก ส่งผลให้ผู้มีความพิการที่มีความวิตกกังวลโทรเข้ามาสอบถามจำนวนมาก

4. การกล่าวว่า "ไม่ต้องกังวล ไวรัสนี้เป็นอันตรายต่อผู้สูงอายุ และผู้ที่มิโรคประจำตัวหรือมีปัญหาสุขภาพ" ไม่เหมาะสมนัก

วิธีการพูดเช่นนี้ไม่สอดคล้องกับแนวทางด้านสิทธิมนุษยชน องค์กรช่วยเหลือเด็กให้การสนับสนุนอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็กและสิทธิของบุคคลทั่วไป รวมถึงอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้มีความพิการ วิธีการพูดดังกล่าวลดทอนความสำคัญของการเฝ้าระวังในเรื่องการป้องกันการแพร่กระจายของไวรัส มันเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่จะปกป้องเด็กที่มีความพิการรุนแรงและซับซ้อนจากการเรียกพวกเขาว่า 'ผู้ป่วย' หรือ 'ผู้อ่อนแอ' ของสังคม เพราะคำเรียกดังกล่าวมีผลเชิงลบต่อความมั่นใจและความภูมิใจในตนเองของพวกเขา

5. ข้อความทางด้านสาธารณสุขต้องเผยแพร่ในรูปแบบที่หลากหลายและเข้าถึงได้ด้วยวิธีต่างๆ

ผู้คนมีวิธีการสื่อสารและทำความเข้าใจข้อมูลที่แตกต่างกัน ดังนั้นการให้ข้อมูลผ่านรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง มิเช่นนั้นอาจเกิดการสื่อสารที่ผิดพลาดได้ นอกจากจะต้องสื่อสารข้อมูลให้เด็กเข้าใจได้ง่ายแล้ว การสื่อสารควรจะเป็นในหลากหลายรูปแบบ ควรจะเป็นในรูปแบบเสียง [ตัวหนังสือขนาดใหญ่](#) ที่ [อ่านง่าย](#) [รูปภาพ](#) และ [ภาษามือ](#) ควรจะมีสายด่วนเพื่อให้ข้อมูล ทั้งในรูปแบบการส่งข้อความและอีเมลสำหรับผู้มีความพิการทางการได้ยิน ดูตัวอย่างได้จากแต่ละลิงค์

6. กิจกรรมประจำวันที่ยุทธชะงักไปมักจะเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กๆ ที่มีภาวะออติสติกหรือเด็กอื่นๆ ที่จำเป็นต้องมีกิจกรรมที่แน่นอน

การหยุดชะงักของกิจวัตรประจำวัน เช่น ไม่ได้ไปโรงเรียน ไม่ได้ออกไปเดิน หรือไม่ได้ทานอาหารที่เคยได้รับประทานเป็นประจำ อาจทำให้ครอบครัวที่มีเด็กผู้ที่มีความพิการมีความเครียดสูงและอาจต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติม เด็กหรือผู้ปกครองจำนวนมากคุ้นเคยกับรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีแบบแผน เมื่อแบบแผนชีวิตต้องหยุดชะงักไป อาจก่อให้เกิดปัญหาภายในบ้านและทำให้เด็กๆ ที่มีความพิการและที่น้องมีความเสี่ยงต่อความตึงเครียดหรือถูกการกระทำด้วยความทารุณ

7. การเข้าถึงยาที่ต้องใช้เป็นประจำอาจทำได้ยากลำบากมากขึ้น

เด็กที่มีความพิการจำเป็นต้องได้รับยาเป็นประจำเพื่อให้มีสุขภาพแข็งแรงและดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ เมื่อระบบสาธารณสุขเกิดการหยุดชะงักและความสามารถในการให้บริการทางการแพทย์เพื่อให้บริการดูแลรักษาโรคทั่วไปลดลง เด็กที่มีความพิการอาจจะขาดยาที่สำคัญในการดูแลให้ตนเองมีสุขภาพแข็งแรง นี่เป็นเรื่องจริงที่กำลังเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานที่ซึ่งการให้บริการทางการแพทย์มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้มีความพิการเนื่องมาจากความเชื่อที่ผิดๆ หรือ การขาดการตระหนักรู้

8. ผู้มีความพิการอาจไม่สามารถทำตามมาตรการการเฝ้าระวังและป้องกันตนเองจากโรคติดต่อตามคำแนะนำที่ได้รับ

ผู้มีความพิการจำนวนมากต้องพึ่งพาการช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้อื่นในการใช้ชีวิตประจำวัน นั้นรวมถึงการล้างมือ การรับประทานอาหาร การแต่งตัว การปิดปาก และจมูกขณะจาม การทิ้งกระดาษทิชชู การซักผ้า เป็นต้น เมื่อจำเป็นต้องมีคนช่วยเหลือคุณในชีวิตประจำวัน การแยกตัวเองจึงอาจเป็นไปได้ ทั้งในเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวันหรือการสร้างระยะห่างทางสังคม การซื้อเสบียงอาหารหรือการนำอาหารกลับมาที่บ้านซึ่งต้องการความช่วยเหลือก็เป็นสิ่งที่ท้าทายอีกประการหนึ่ง เด็กเป็นกลุ่มที่เปราะบาง แต่เด็กเล็กๆ ที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่มีความพิการก็อาจจะได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน

9. การระบาดของไวรัสโคโรนาอาจลดความเป็นอิสระลงและเพิ่มความเปราะบางขึ้น

การให้ความช่วยเหลือในเรื่องส่วนตัวและการให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้มีความพิการจำนวนมากในการใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง การกักตัว และการสร้างระยะห่างทางสังคมอาจจะสับคลอนระบบและเครือข่ายความช่วยเหลือที่มุ่งให้การสนับสนุนผู้มีความพิการในการใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองที่บ้าน การใช้ชีวิตประจำวันอาจได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงหากบุคคลหลักหรือสมาชิกในครอบครัวติดเชื้อ และไม่อาจทำหน้าที่ดูแลตามปกติได้ เราทุกคนต่างได้ยินเรื่องราวการเสียชีวิตของเด็กชายชาวจีนอายุ 16 ปีซึ่งมีอาการ โรคสมองพิการเนื่องจากถูกละเลยทอดทิ้งขณะที่คุณพ่อของเขาถูกกักตัวกะทันหันและไม่อาจจัดหาบุคคลอื่นมาดูแลดูเขาได้ การตัดสินใจที่ทำให้ตนเอง ผู้ดูแล หรือผู้ช่วยดูแลผู้มีความพิการตกอยู่ในความเสี่ยงทำให้สถานการณ์การดูแลผู้มีความพิการมีความซับซ้อนมากขึ้น นี่เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะในศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ การขาดการติดต่อกับคนที่รักและเครือข่ายที่ให้ความช่วยเหลืออาจทำให้ผู้มีความพิการ โดยเฉพาะเด็กๆ ไม่ได้รับการป้องกันจากการกระทำทารุณ

10. การปิดโรงเรียนประจำและสถานรับเลี้ยงเด็กอาจจะทำให้เด็กผู้มีความพิการมีความเสี่ยงจากการกระทำทารุณ

ในกรณีของโรงเรียนประจำและสถานรับเลี้ยงเด็กที่ถูกปิดหรือระงับการให้บริการ จะต้องมีการชัดเจนเพื่อให้มีการดูแลและมีกิจกรรมที่บ้านที่เหมาะสม เด็กผู้มีความพิการอาจจำเป็นต้องได้รับการดูแลเพิ่มเติมเมื่อเทียบกับเด็กอื่นๆ ครอบครัวที่ไม่คุ้นเคยกับการดูแลเด็กที่บ้านทั้งวันอาจประสบปัญหา ซึ่งอาจจะทำให้เด็กเกิดความเสียหายจากการกระทำทารุณ การทอดทิ้ง หรือความรุนแรง การเปลี่ยนแปลงผู้ดูแลหลักแบบทันทีทันใดโดยไม่ทันตั้งตัวและการเปลี่ยนแปลงด้านเครือข่ายความปลอดภัยอาจส่งผลกระทบต่อทางจิตใจแก่เด็ก